WARIES KERSTREEKS

De Sneeuwkoningin

Het sprookje van Hans Christian Andersen, opnieuw verteld

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Wie is wie?	4
	De reis van Gerda	6
1	De spiegel en de scherven	7
2	Een jongen en een meisje	12
3	De bloementuin van de vrouw die kon toveren	23
4	De prins en de prinses	33
5	Het kleine roversmeisje	42
6	De vrouw uit Lapland en de vrouw uit Finnmarken	50
7	In het paleis van de Sneeuwkoningin	58
	Over dit verhaal	68

Voor het voorlezen

Dit is een oud sprookje in zeven delen. De meeste hoofdstukken duren ongeveer acht tot twaalf minuten om voor te lezen: precies goed voor één avond. Het eerste hoofdstuk is korter, net als bij Andersen.

Aan het eind van elk hoofdstuk staan een paar vragen om samen over te praten. En in de kadertjes ‘Wat betekent dat?’ en ‘Echt waar!’ staat uitleg bij moeilijke woorden en echte feiten.

Wie is wie?

Gerda

Een lief en dapper meisje. Ze gaat de hele wereld door om haar vriendje Kai te zoeken.

Kai

Gerda's beste vriend. Hij woont in het huis ernaast en draagt een blauwe jas.

Grootmoeder

Ze vertelt de mooiste verhalen, ook over de witte bijen.

De Sneeuwkoningin

Mooi, stralend wit en ijskoud. Ze neemt Kai mee in haar slee.

De trol

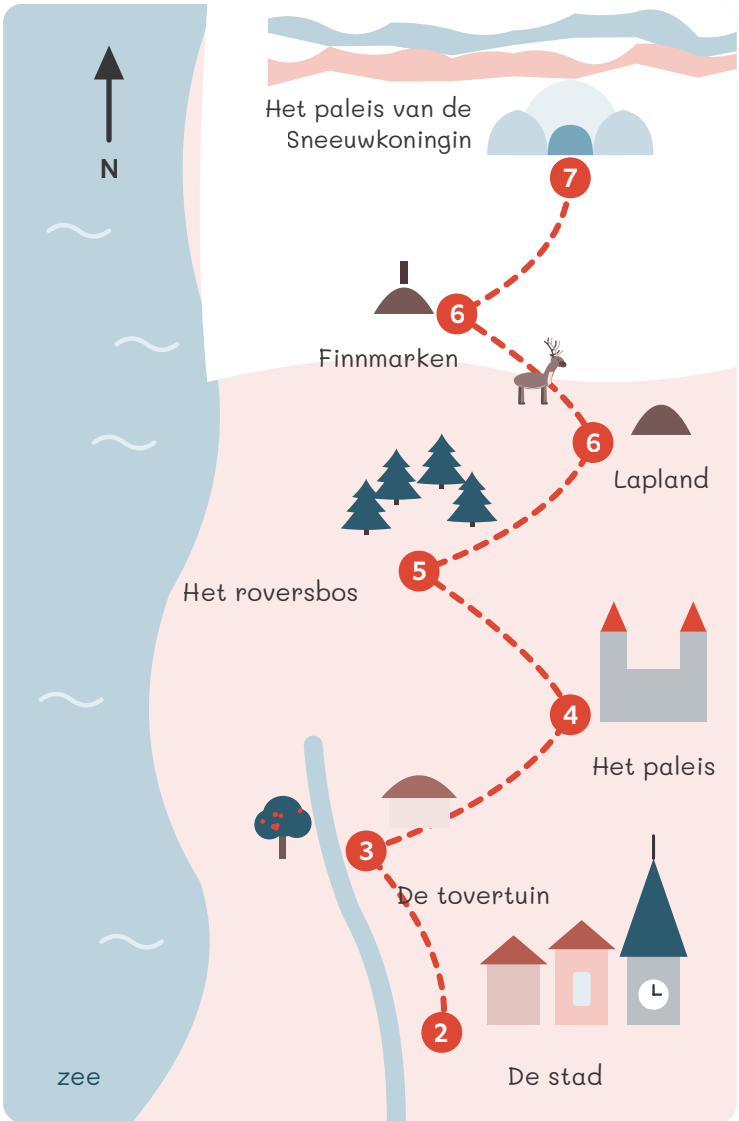
Een ondeugende trol met een toverspiegel die alles lelijk maakt.

De vrouw die kon toveren

Ze woont in een tuin vol bloemen en draagt een hoed met geschilderde bloemen.

De reis van Gerda

Een sprookjeskaart: de cijfers zijn de hoofdstukken. Alleen Lapland en Finnmarken bestaan echt. Ze liggen in het hoge noorden van Europa.

HOOFDSTUK 1

De spiegel en de scherven

Kijk, nu beginnen we. Als we aan het eind van dit verhaal zijn, weten we meer dan nu. En het begint met een trol.

Het was een ondeugende trol. De ondeugendste van allemaal. Op een dag had hij een reuze goed humeur, want hij had iets gemaakt: een spiegel. Maar het was geen gewone spiegel. Het was een toverspiegel, en een heel rare ook.

Alles wat mooi en goed was, werd in die spiegel klein en lelijk. En alles wat lelijk was, werd juist groot en nog veel lelijker.

Het mooiste landschap leek in de spiegel op een bord gekookte spinazie. De liefste mensen keken er zuur en chagrijnig in, of ze stonden op hun hoofd. Had iemand één klein sproetje op zijn neus? Dan werd dat in de spiegel een grote vlek, over zijn hele gezicht.

En als iemand iets aardigs dacht, dan trok de spiegel een gekke grijns.

'Hihi! Wat een grap!' riep de trol. Hij lachte zo hard dat zijn dikke buik ervan schudde.

> WAT BETEKENT DAT?
> **grijns**: een brede, ondeugende lach, waarbij je je tanden laat zien

De trol was niet groot en ook niet sterk. Hij had een ronde buik, flaporen en een neus als een aardappel. Maar hij was wel heel erg ondeugend. Het liefst haalde hij de hele dag grappen uit. En hoe gekker de grap, hoe harder hij lachte.

De trol had ook een school: de trollenschool. Daar leerden de kleine trolletjes alles over plagen en grappen uithalen. Ze leerden er hoe je de gekste bekken trekt, en hoe je zo hard lacht dat je ervan omvalt. Alle trolletjes die daar op les zaten, vonden de spiegel prachtig. 'Nu kun je eindelijk zien hoe de wereld écht is!' zeiden ze tegen elkaar.

HOOFDSTUK 2

Een jongen en een meisje

In een grote stad is niet genoeg plek voor een tuin voor iedereen. De meeste mensen hebben alleen een paar bloemen in een pot. Maar in deze stad woonden twee kinderen met een tuin die net iets groter was dan een bloempot.

Ze waren geen broer en zus. Toch hielden ze net zoveel van elkaar alsof ze dat wel waren. De jongen heette Kai en het meisje heette Gerda.

Ze woonden allebei bovenin, in een zolderkamertje. Hun huizen stonden zo dicht tegen elkaar, dat de daken elkaar raakten.

HOOFDSTUK 4

De prins en de prinses

Gerda moest weer even uitrusten. Toen kwam er, vlak tegenover haar, een grote kraai over de sneeuw aanhuppen. Hij had al een hele tijd naar haar zitten kijken en met zijn kop zitten wiebelen. Nu zei hij: ‘Kra, kra! Goeiedag, goeiedag!’

Hij vroeg waar ze zo helemaal alleen naartoe ging. Het woord ‘alleen’ begreep Gerda heel goed. Ze vertelde de kraai haar hele verhaal en vroeg of hij Kai soms had gezien.

De kraai knikte heel bedachtzaam en zei: ‘Het zou kunnen! Het zou kunnen!’

★ Echt waar!

Het noorderlicht bestaat echt. Kleine deeltjes van de zon botsen hoog boven de aarde tegen de lucht. Dan gaat die lucht gloeien: meestal groen, soms rood, blauw of paars. Je ziet het vooral in het hoge noorden, bijvoorbeeld in Lapland en Finnmarken. In dit boek is het blauw en rood getekend.

Binnen was het zo heet, dat de kleine, ronde vrouw in haar dunste jurkje rondliep. Meteen trok ze Gerda's wanten en laarzen uit, anders kreeg ze het veel te warm. Het rendier kreeg een stuk ijs op zijn kop, om af te koelen. Toen las de vrouw wat er op de vis stond. Ze las het drie keer, en toen kende ze het uit haar hoofd. Daarna deed ze de vis in de soeppan. Want je kon hem best opeten, en zij gooide nooit iets weg.

